

ALGEMEEN BERICHT UIT INDONESIË.

Politiek

Na de verkiezingen in oktober van 2009 is er in Indonesië een moeilijke politieke situatie ontstaan, die door de bevolking niet wordt begrepen. Er is geen vertrouwen meer in de regering, justitie en politie. Schandalen en corruptie komen op grote schaal voor; allerlei regeringsfunctionarissen maken zich hier schuldig aan waardoor het land wordt leeggeroofd. Dit leidt tot veel onrust: rebellen van onafhankelijk Papua beginnen zich te roeren, etnische en religieuze conflicten krijgen een kans, op allerlei niveaus wordt gevochten in dorpen in geheel Indonesië. Studenten steken zelfs hun scholen, ook de lagere scholen, in brand, het terrorisme steekt de kop op. De angst voor een burgeroorlog is dan ook zeer groot.

Natuurgeweld en rampen

Naast de onrustige politieke situatie wordt het dagelijkse leven van de bevolking in hoge mate bepaald door het natuurgeweld en de daarbij optredende rampen. In de periode van januari tot april hebben, volgens de Indonesische ramp-en natuurgeweldbestrijding, 188 rampen plaats gevonden. Het gaat hierbij om vliegtuigongelukken, branden, overstromingen en landverschuivingen, maar vooral om aardbevingen. De laatste twee aardbevingen op Sumatra Aceh en Nias hadden een kracht van meer dan 7 op de schaal van Richter. De angst voor een tsunami was enorm en de paniek zo heftig, dat tientallen mensen dood getrapt werden in de mensenmassa's.

Op Nias was de paniek groot. Ruim 5000 huizen in Aceh en Nias zijn door de aardbeving vernield. Experts voorspellen dat er in binnen drie jaar weer een heel heftige aardbeving kan plaats vinden met een tsunami tot gevolg.

Op Oost-Java zijn door een gasexplosie 19 dorpen verwoest en verzonken. Voor de kosten van de schade is geen oplossing gevonden en de wederopbouw is stilgelegd.

Meteorietstenen hebben enkele huizen doen ontbranden. Hierbij zijn ook slachtoffers gevallen. Het leed voor de bevolking kent geen einde.

Aris Duha gaat niet meer naar school, hij moet zijn ouders helpen met het hakken van stenen.

Onderwijs

Na de verkiezingen is er een nieuwe minister van onderwijs gekomen. Dat betekent dat er nieuwe wetten en regels opgesteld zijn, maar het onderwijs is helaas niet verbeterd. Deze minister wil het onderwijs meer commercialiseren. Voor lager onderwijs hoeft niet betaald te worden, maar er wordt wel entreegeld geheven, zelfs voor de peuterschool. Wie het kan betalen, kan hoger onderwijs volgen, maar de kwaliteit van het hoger onderwijs is vrij laag, lager dan die van Cambodja, Laos en Vietnam.

Voor kinderen die veraf gelegen wonen wordt de mogelijkheid om te studeren erg moeilijk, mede door de slechte economische situatie. Het onderwijs wordt onbetaalbaar. Volgens de statistieken kunnen 5,8 miljoen kinderen niet naar school; 80% van hen woont in de veraf gelegen dorpen.

Nias

Ruim vijf jaar na de grote rampen is de situatie op Nias in alle sectoren verslechterd.

Twintig procent van de bevolking kan zich niet meer veroorloven om rijst te eten. Baby's en kleine kinderen raken ondervoed. Het Lilianefonds, een stichting die een vestiging heeft in Jakarta en op Nias, geeft veel hulp om ondervoeding en ziekten onder kinderen te bestrijden. Alle prijzen schieten omhoog en medische hulp en onderwijs worden onbetaalbaar. Steeds meer kinderen gaan niet naar school. Ze werken in de bouw, de landbouw of de steen- en zandmijnen. Door het geringe aanbod van werk emigreren steeds meer jongeren naar het vaste land, naar de grote steden van Indonesië.

Het Lilianefonds, een stichting die een vestiging heeft in Jakarta en op Nias, geeft veel hulp om ondervoeding en ziekten onder kinderen te bestrijden.

Oud en jong proberen stenen te verzamelen om geld mee te verdienen. De zeestroming is soms gevaarlijk voor kinderen.

HOWU-HOWU KINDEREN

Dankzij de steun en de donaties van Howu-Howu kunnen honderden kinderen op Nias en Siberut naar school gaan. Namens de school en de kinderen op beide eilanden danken wij u daar van harte voor!

Tekst en foto's: M. Bulölö

ASRAMAS PROJECT SIBERUT

Door de Stichting Harapan werd vorig jaar een aanvraag ingediend bij het bestuur van de Stichting Nederlands Kampioenschap Handmelken te Best. Die besloot dat de actie Asramas voor scholieren in aanmerking komt voor ondersteuning vanuit de activiteiten die plaats vonden op 18-19-20 september in de Prinsenhof en de opbrengsten van de kringloopwinkel Handmelken aan de Randweg in Best.

Vorig jaar, september 2009, zijn een aantal bestuursleden naar Best gereisd om daar in samenwerking met Stichting Harapan deel te nemen aan het Nederlands Kampioenschap Handmelken. De Stichting Howu-Howu heeft € 8000,- mogen ontvangen afgelopen december.

Tien ontwikkelingsprojecten krijgen geld. Howu-Howu ontvangt € 8000,-.

Het Asrama project is een project voor kinderen uit dorpen in de binnenlanden. Deze dorpen liggen ver weg van Muara Siberut, waar de middelbare scholen staan.

In Muara Siberut staan meerdere middelbare scholen. Elke school heeft ook slaapplaatsen voor de kinderen uit de binnenlanden. Alleen zijn deze plaatsen helaas vaak al bezet met als gevolg dat kinderen uit de verder weggelegen dorpen helemaal in Padang naar de middelbare school moeten gaan. Dit betekent dat ze van het eiland af moeten en hun ouders één keer per jaar zien, als de ouders de opleiding al kunnen beta

Traditioneel huis in binnenland

Met dit project willen we voorkomen dat kinderen meteen naar Sumatra, Padang moeten voor hun middelbare schoolopleiding. Daar komt nog bij dat de ouders nu ook in de mogelijkheid zijn mee te werken aan de opleiding van hun kinderen.

Stuk land, 4 km van Muara Siberut

Er is op het centrale eiland Siberut een stuk land gekocht. Op dit stuk grond worden zogenaamde ashramas gebouwd, waar dorpskinderen een slaapplek kunnen krijgen. De kinderen die hier een slaapplek krijgen zijn kinderen die gemotiveerd zijn om verder te leren. De overgang vanuit het dorp naar Maira Siberut is al groot. Maar het is een kleinere stap om kennis te maken met het moderne leven dan wanneer de kinderen later in de grote stad, Padang, gaan studeren. We hopen hiermee te bereiken dat ze, wanneer ze gaan studeren, niet gechoqueerd raken door het drukke leven in de grote stad. Het gebeurt namelijk vaak dat de kinderen vanaf het geïsoleerde eiland, met name uit het binnenland, het stadsleven moeilijk of niet aankunnen.

Gedurende mijn 6 weken vakantie heb ik met plezier dit project geleid. Het was niet gemakkelijk om dit project te leiden, aangezien het materiaal niet één twee drie voor handen is, er is geen bouwmarkt in de buurt. Het hout komt uit het binnenland. Daar moeten de bomen gekapt worden, daarna moeten de planken gezaagd worden uit de hand met een elektrische hand zaag. Vervolgens worden deze per kano vervoerd. De tocht duurt circa 5 uur! Tot slot moesten de planken lopend op de plaats van bestemming worden gebracht. Stenen voor de fundering moesten wij zelf uit de rivier en zee halen. De afmetingen van deze fundering wilden we groter en breder maken dan de oorspronkelijke. Dat doen we zodat de houten huizen tijdens een aardbeving niet snel van de fundering af zullen vallen en scheef zakken. Aardbevingen komen hier vaak voor en we willen deze huizen graag lang en door veel kinderen laten bewonen.

Aangezien een goede hygiëne belangrijk is, met name als je met zoveel kinderen samen leeft, ben ik begonnen met vier toiletten en twee badkamers, kamar mandi te bouwen. Het geld voor deze kamar mandi hebben we van de Marnix Stichting gekregen. Er loopt sinds een paar jaar een waterleiding waarop wij zijn aangesloten, maar het is nog wel de bedoeling om waterreservoirs neer te zetten, aangezien er voor 50 kinderen veel water nodig is en de stroomtoevoer maar om de dag werkt.

We hadden veel steun van de bevolking en de ouders hebben ons geholpen met het bouwen van dit project. Ouders uit verschillende dorpen hebben mee geholpen. Ouders uit het ene dorp hielpen met de fundering, uit een ander dorp met de houtconstructie en uit een derde dorp kwam hulp voor het dak dat op traditionele wijze gemaakt wordt, namelijk van bladeren (dit is duurzaam en koel). We hebben veel complimenten gekregen van de andere organisaties. Uiteindelijk hebben wij vier toiletten en twee wasplaatsen gebouwd. De planning is dat aan het einde van dit jaar de vier huizen staan, waarin de kinderen kunnen wonen; met de huizen zijn ze al druk bezig. Het liefst zou ik zelf bij de bouw van deze vier huizen aanwezig zijn, maar helaas was mijn verblijf in Siberut te kort. In het volste vertrouwen heb ik mijn leiding overgedragen aan een uitgekozen persoon van de bevolking zelf.

2011 wordt het jaar waarin het project officieel wordt geopend, wij zullen daarbij aanwezig zijn met een aantal bestuursleden.

In de huizen komen 40 tot 50 kinderen tussen de 14 en 18 jaar te wonen, als de kinderen daar wonen zal er een gezin aanwezig zijn om toezicht te houden.

Er zijn 2 huizen voor de meisjes en 2 huizen voor de jongens. Het is de bedoeling dat de kinderen zoveel mogelijk zelfstandig wonen in de huizen,

Tekst en foto's: Herman Satoinong.

PALMOLIEPLANTAGE OP SIBERUT?

Het is onvermijdelijk, dat de rol van de palmolie-industrie in de Indonesische economie zeer groot is. Daarom worden bedrijven, die palmolie produceren ook sterk bevoordeeld. Bovendien worden er door de palmolieproducenten nieuwe banen gecreëerd. Ook is de vraag wereldwijd naar palmolie en de daarvan gemaakte producten (bv: margarine, oliën, sauzen, zeep, biodiesel) toegenomen. De prijzen voor ruwe palmolie bereiken exorbitante hoogtes. In Indonesië is ruim 6 miljoen hectare beplant met oliepalmbomen; samen met Maleisië verzorgt het 85% van de wereldproductie aan palmolie.

In de wetgeving van de Republiek Indonesia zijn de belangrijkste bosbouwdoelstellingen verwoord: milieubescherming, economische groei vooral in minder ontwikkelde regio's, welvaart voor en deelname van de lokale bevolking. Maar uit reportages van de WALHI (Vrienden van de aarde, de grootste en oudste milieuorganisatie van Indonesië) blijkt dat de gemeenschappen rondom de palmolieplantages er absoluut niet beter van worden en dat de armoede juist toeneemt.

Ondanks de hoge en stabiele prijzen voor ruwe palmolie op de wereldmarkt, profiteren de lokale inwoners zelf er niet van. Het gaat hier immers nauwelijks om kleine boeren, maar om grote beursgenoteerde bedrijven. In Indonesië hoort de Golden Agri-Resources tot de grootste producenten met een areaal van 300.000 hectare.

Het "cash inkomen" van boeren stijgt in eerste instantie door de verkoop van land, maar levensbehoeften als rijst, groenten en brandhout moeten nu worden gekocht in plaats dat men ze zelf produceert. Ook valt de creatie van banen voor de lokale bewoners tegen. In werkelijkheid zijn het vaak transmigranten die voor de zeer lage lonen aan het werk gaan.

Een palmolieplantage levert gedurende ongeveer 25 jaar (na een "startperiode" van 4 jaar) vruchten op waar de olie van geperst wordt. Daarna worden de oude bomen gekapt, zal er stevig moeten worden gemest en moet het land 5 jaar rusten. Dan pas kan opnieuw een aanplant plaatsvinden. Er wordt dan gedurende 9 jaar niet geproduceerd en dus zijn er nauwelijks inkomsten voor de mensen die er werken.

Zo zijn de ontwikkelingen in Oost-Kalimantan zorgelijk. Het primaire bos is over een oppervlakte van 1 miljoen hectare veranderd in palmolieplantages. Hier is de ontwikkeling niet gebaseerd op kwaliteit van het bos, het belang van de dieren (de orang-oetangs zijn er grotendeels verdwenen) of ecologische duurzaamheid (er ontstaan monoculturen) maar geldt het belang van de aandeelhouder. De nadelige gevolgen van deze ontbossing voor het milieu en voor de gemeenschap zijn onmiskenbaar.

Binnen de EU vindt op dit moment een discussie plaats, waarbij de subsidie voor bio-brandstof centraal staat. Daarbij is die discussie niet gebaseerd op duurzaamheids-aspecten, maar op financiële argumenten. Door de EU regelgeving worden palmolie-plantages ook als bos gerekend. Wie een tropisch regenwoud, vol met leven, omzet in een doodse plantage mag meedoen op de binnenkort gesubsidieerde Europese bio-brandstofmarkt. Als plantages ook bossen zijn, kun je drie keer geld vangen: een keer voor het verlenen van de kapvergunningen, een keer door de verkoop van het hout en een keer doordat er plantages worden aangelegd.

De mensen op Siberut zijn voor een groot deel afhankelijk van de bossen voor hun levensonderhoud. Als de bossen plaats moeten maken voor plantages, worden zij van hun land verdreven. Sommigen trotseren de intimidaties van bedrijven en de overheid, zoals de Mentawai-studenten. Ook nu weer kunt u hen steunen door een bijdrage te storten op rekeningnummer 7653180 van de Stichting HowuHowu te Utrecht – De Meern onder vermelding van "steun tegen plantage". Alvast heel hartelijk bedankt!

FINANCIËLE ZAKEN

Onderstaand vindt u een klein stukje over de financiën. Hierin kunt u lezen waar uw geld aan besteed wordt. Het gaat hier over een globaal inzicht in de financiën. Wilt u het naadje van de kous weten, stuur dan een e-mail naar ons e-mail adres info@howu-howu.org. Ik zal u dan de resultaatrekening en balans over 2009 en eventueel tot september 2010 toesturen. Uiteraard kunt u mij altijd vragen stellen wanneer iets u niet duidelijk is.

Voor **de scholing** van de kinderen in Siberut en Nias, wat gezien kan worden als onze hoofdtaak, is in 2010 in totaal 14.800 euro uitgegeven. Van dit geld kunnen meer dan 400 kinderen een jaar naar school. In verband met de grote afstand tussen school en thuis is Howu-Howu begonnen met de bouw van zogenaamde asramas, simpel gezegd enkele huizen, dicht bij school, waarin de kinderen door de week kunnen verblijven.

De bouw is nu in volle gang. Eerder in deze nieuwsbrief wordt hieraan ruim aandacht besteed. Tot op heden is hieraan 8000 euro besteed en 750 voor de toiletten die bij de asramas staan. Verder wordt een bestrating aangebracht, waarvoor de financiering al aanwezig is.

De actie voor slachtoffers van de ramp in **Padang** heeft iets meer dan 7000 euro opgebracht. Hiervan is ruim 5000 al uitgegeven. Ook over dit onderwerp vindt u meer in deze nieuwsbrief. De crisis gaat ook niet voorbij aan Stichting Howu-Howu. Voor tal van zaken ziet de toekomst er goed uit, omdat hiervoor door organisaties of particulieren gelden toegezegd zijn. Wat ons zorgen baart is dat de financiering voor de schoolgaande kinderen voor de komende jaren moeilijk wordt. Voor deze kinderen komt te weinig geld binnen. Dit heeft o.a. te maken met het wegvallen van donateurs. Het bestuur gaat bezien wat hieraan te doen is en is naarstig op zoek naar fondsen.

Maarten Arts
penningmeester

NIEUWE WEBSITE

Zoals u misschien al gezien heeft, is de website van de Stichting Howu Howu vernieuwd. Wij danken Ronald Verdel, een collega van Herman Saitoinong. Hij heeft deze website ontworpen en zodanig ingericht dat het bestuur de website makkelijker kan bereiken. Zonder zijn inzet is het voor de Stichting ondoenlijk om de website up to date te houden.

GRAAG REACTIE ALS U DE NIEUWSBRIEF WILT BLIJVEN ONTVANGEN

Zoals u hebt gelezen in het stuk over de financiën is het aantal donateurs gedaald. Toch verzenden wij ieder jaar ongeveer 450 nieuwsbrieven. Dit aantal is veel groter dan het aantal donaties dat wij per jaar mogen ontvangen. Het vermoeden is dan ook dat er veel nieuwsbrieven niet op de juiste plaats aankomen of dat mensen hun donaties hebben ingetrokken.

Indien u de nieuwsbrief wilt blijven ontvangen, verzoeken wij u met klem om ons dat te melden. Dit kunt u doen door een mail te sturen naar: info@howu-howu.org

Of een briefje of kaartje naar het volgende adres. **Stichting Howu-Howu**
Mereveldlaan 49
3454 CB de Meern

Vermeldt u in uw bericht uw naam en adres. Het kost u enige moeite, maar de stichting kan hierdoor geld besparen.

Bij voorbaat dank.

KETTINGBRIEF NAAR AANLEIDING TSUNAMI MENTAWAI EILANDEN

De Meern, oktober 2010.

Betreft: kettingbrief slachtoffers Pagai en Silabu.

Geachte lezer.

Stichting Howu-Howu vraagt uw aandacht voor het volgende: maandag 25 oktober heeft een aardbeving met een kracht van 7,7 plaatsgevonden zo'n twintig kilometer onder de zeebodem van Sumatra. De aardbeving voltrok zich langs de breuklijn die ook de aardbeving veroorzaakte die in december 2004 een gigantische tsunami met zich meebracht. Na de beving van maandag sloeg een drie meter hoge golf honderden huizen weg op Pagai en Silabu, twee van de dunbevolkte Mentawai-eilanden, onderdeel van de provincie West-Sumatra. Er zijn veel slachtoffers, rond de 300 doden en 400 vermisten.

Howu-Howu is niet toegerust zelf direct hulp te verlenen, echter kennen wij daar, ook via persoonlijke contacten, een zuster-organisatie die wel terdege rechtstreeks hulp kan bieden en dat ook al doet. Deze organisatie heet Citra Mandiri, web-site , (www.puailiggoubat.com), helaas is de website in het Indonesisch.

Met deze actie willen wij uw aandacht vragen voor de mensen in Pagai en Silabu, Wij willen hen helpen om straks weer een bestaan op te bouwen en doen hierbij een beroep op u. Wilt u hen weer op weg helpen stort dan uw bijdrage op een van de rekeningen van Stichting Howu-Howu met vermelding van 'slachtoffers Pagai en Silabu'.

Gelden worden dan doorgestuurd naar Citra Mandiri.

Verder verzoeken wij u deze brief zoveel mogelijk te verspreiden.

Namens het bestuur van Howu-Howu, hartelijk dank.

Lydia Schröder
voorzitter Stichting Howu-Howu

STEUN HOWU-HOWU , UW DONATIE WORDT DIRECT BENUT!

Stichting Howu-Howu
Mereveldlaan 49
3454 CB de Meern
030-2730737

Girorekening: 76.53.180
Bankrekening: 40.85.13.497
e-mail: info@howu-howu.org
website: www.howu-howu.org